

Hovedstaden, hvor det er dyrere at bygge, og hvor Huslejen har været holdt længere nede. Imidlertid vil sikkert den Frigørelsesbestemmelse, hvorved man kan unddrage sig Lovens fortsatte Gyldighed, virke animerende ogsaa paa andre, naar det viser sig at gaa godt uden Lov. Jeg nævnte Tallet 175 Kr. pr. m², men jeg antager, der vil kunne bygges ikke uvæsentlig billigere. Paa et Møde i Indenrigsministeriet fastsatte vi det Tal, hvorefter Tilskuddene skulde beregnes, til 160—140 Kr., men dette skete paa Grundlag af Gennemsnitstal for hele Landet, og der har naturligvis været adskillige ret dyre Bebyggelser. Det er dog et Spørgsmaal, om vi egentlig ikke har Ret til at holde os til de laveste eller saa omtrent til de laveste Tal ved Beregningen af disse Tilskud. Med det Prisfald, vi kan vente, vil jeg tro, at vi i den kommende Tid vil nærme os stærkt til det Tal, det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen regnede med vilde blive det normale for Byggeriet efter Krigen. Naar vi saa samtidig gaar til væsentlige Lempelser af Huslejeloven, hvilket ogsaa vil animere private til at bygge, behøver vi neppe saa vidtgaående Foranstaltninger fra det offentlige Side, som der har været tænkt paa. I en Afviklingsperiode som den, vi allerede er inde i, maa vi være forsigtige og ikke gaa videre end absolut nødvendigt, og, som jeg sagde før, en rimelig Støtte indenfor beskedne Grænser med Hensyn til Laan eller Garanti for Laan, vil sikkert være tilstrækkelig.

Simonsen: Det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller havde af mine Udtalelser i Fjor faaet det Indtryk, at Socialdemokraterne var indforstaaet med, at Huslejeloven skulde afvikles, og at den gældende Lov var den sidste. Det er ikke ganske rigtigt. Mine Udtalelser i Fjor kan kun opfattes som en Frygt for, at man mente, den nuværende Lov skulde blive den sidste, men paa den anden Side var jeg vis paa, at den ikke kunde blive den sidste, uden at det vilde medføre en voldsom Forstyrrelse. Nu kræver det ærede Medlem, at i Aar maa Grundejerne have Garantier for, at den Lov, der nu bliver vedtaget, bliver den sidste, og han vil derfor have yderligere Ændringer i grundejerervenlig Retning. At der er en kendelig Forskel paa de to ærede Ordførere for det konservative Folkeparti, er der allerede gjort opmærksom paa, og hvis de to ærede Ordførere overhovedet har Medlemmer bag sig, er det konservative Folkeparti ogsaa delt paa dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem Hr. Lemvigh-

Müller optraadte som en saa udpræget Grundejerrepræsentant, at han kom langt til højre for Ministeren — det vilde jeg i Gaar have troet ikke var muligt —, men det viste sig jo altsaa. Det vil dog vist være et forfængeligt Haab fra det ærede Medlem, Hr. Lemvigh-Müllers Side, at Opsigelsesbestemmelserne skulde blive ændret i yderligere grundejerervenlig Retning. Man har jo ganske vist ikke noget steno-grafisk Referat af Udtalelserne i Gaar, men saa vidt jeg forstod, var Udtalelserne fra de fleste Sider dog saaledes, at der ikke er noget Haab for det ærede Medlem om at naa noget i den Retning.

Det interesserer mig unægtelig at høre af det ærede Medlem, at Bolignøden for en væsentlig Del skal skyldes, at Folk i Krigstiden er blevet saa fordringsfulde, at man nu forlanger mere Husrum pr. Individ, derfor kan de forhaandenværende Lejligheder ikke slaa til. Jeg mener nu, at man erfaringsmæssigt maa komme til det Resultat, at der finder en Sammenstuvning Sted nu som aldrig før, og at dette ikke mindst sker i Baraklejligheder, som burde forsvinde, saa snart som der er Mulighed derfor, thi i alt Fald en stor Del af disse Barakker er jo Bygninger, der ikke kan staa ret mange Aar.

Hvis det virkelig er saaledes — og det er jo muligt, jeg skal ikke bestride det —, at Indvandringen fra Landet er den største og mest fremtrædende Grund til Bolignøden i Byerne, er dette jo en Indrømmelse til Fordel for Kravene om, at Bolignødens Afhjælpning bør være en Landssag, og en Indrømmelse af, at det syltede Boligfondsforslag bør frem igen. Denne Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller bør særlig det konservative Folkeparti tage til Efterretning og sørge for at faa Forhandlingen genoptaget, for at vi kan naa til mere Retfærdighed paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müllers Bemærkninger om de store Fordringer pr. Individ syntes at skulle være Motivering for Kravet om en Boligrationering. Det ærede Medlem udtalte jo, at nogle havde for meget, andre for lidt Boligplads. Der maa altsaa finde en Regulering Sted, og det ærede Medlems Udtalelser om, hvorledes Lejlighederne skulde fordeles, syntes ogsaa at pege i den Retning. Forslaget var meget genialt: en 2-Værelsets Lejlighed skulde udlejes til en Familie paa 2 Personer, en 3-Værelsets Lejlighed til en Familie paa 3 Personer, en 4-Værelsets til 4 Personer, en 5-Værelsets til 5 Personer — foruden Pigeværelser. Hvor Familier paa 6 Personer